

Naš listić

*Glasilo Hrvatske katoličke misije
bl. Ivana Merza*

19. ožujka 2017. Broj: 235

3. nedjelja korizme

Iz evanđelja
po Ivanu
(Iv 4, 5-42)

Dođe dakle u samarijski grad koji se zove Sihar, blizu imanja što ga Jakov daje svojem sinu Josipu. Ondje bijaše zdenac Jakovljevi. Isus je umoran od puta sjedio na zdencu. Bila je otprilike šesta ura. Dođe neka žena Samarijanka zahvatiti vode. Kaže joj Isus: "Daj mi piti!" Njegovi učenici bijahu otišli u grad kupiti hrane. Kaže mu na to Samarijanka: "Kako ti, Židov, išteš piti od mene, Samarijanke?" Jer Židovi se ne družu sa Samarijancima. Isus joj odgovori: "Kad bi znala dar Božji i tko je onaj koji ti veli: 'Daj mi piti', ti bi u njega zaiskala i on bi ti dao vode žive." Odvratila mu žena: "Gospodine, ta nemaš ni čime bi zahvatio, a zdenac je dubok. Otкуда ti dakle voda živa? Zar si ti možda veći od oca našeg Jakova koji nam daje ovaj zdenac i sam je iz njega pio, a i sinovi njegovi i stada njegova?" Odgovori joj Isus: "Tko god pije ove vode, opet će ožednjati. A tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće ožednjati nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vode koja struji život vječni." Kaže mu žena: "Gospodine, daj mi te vode da ne žedam i da ne moram dolaziti ovamo zahva-

ćati." Nato joj on reče: "Idi i zovi svoga muža pa se vrati ovamo." Odgovori mu žena: "Nemam muža." Kaže joj Isus: "Dobro si rekla: 'Nemam muža!' Pet si doista muževa imala, a ni ovaj koga sada imaš nije ti muž. To si po istini rekla." Kaže mu žena: "Gospodine, vidim da si prorok. Naši su se očevi klanjali na ovome brdu, a vi kažete da je u Jeruzalemu mjesto gdje se treba klanjati." A Isus joj reče: "Vjeruj mi, ženo, dolazi čas kad se nećete klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu. Vi se klanjate onome što ne poznate, a mi se klanjamo onome što poznamo jer spase-nje dolazi od Židova. Ali dolazi čas - sada je! - kad će se istinski klanjatelji klanjati Ocu u duhu i istini jer takve upravo klanjatelje traži Otac. Bog je duh i koji se njemu klanjaju, u duhu i istini treba da se klanjaju." Kaže mu žena: "Znam da ima doći Mesija zvani Krist - Pomazanik. Kad on dođe, objavit će nam sve." Kaže joj Isus: "Ja sam, ja koji s tobom govorim!" Uto dođu njegovi učenici pa se začude što razgovara sa ženom. Nitko ga ipak ne zapita: "Što tražiš?" ili: "Što razgovaraš s njom?" Žena ostavi svoj krčag pa ode u grad i reče ljudima: "Dođite da vidite čovjeka koji mi je kazao sve što sam počinila. Da to nije Krist?" Oni iziđu iz grada te se upute k njemu. Učenici ga dotle nudili: "Učitelju, jedi!" A on im reče: "Hraniti mi se valja jelom koje vi ne poznajete." Učenici se nato zapitkivahu: "Da mu nije tko donio jesti?" Kaže im Isus: "Jelo je moje vršiti volju onoga koji me posla i dovršiti djelo njegovo. Ne govorite li vi: 'Još četiri mjeseca i evo žetve?' Gle, kažem vam, podignite oči svoje i pogledajte polja: već se bjelasaju za žetvu. Žetelac već prima plaću, sabire plod za vječni život da se sijač i žetelac zajedno raduju. Tu se obistinjuje izreka: 'Jedan sije, drugi žanje.' Ja vas poslao sam žeti ono oko čega se niste trudili; drugi su se trudili, a vi ste ušli u trud njihov." Mnogi Samarijanci iz onoga grada povjerovali su njega zbog riječi žene koja je svjedočila: "Kazao mi je sve što sam počinila." Kad su dakle Samarijanci došli k njemu, moljahu ga da ostane u njih. I ostade ondje dva dana. Tada ih je još mnogo više povjerovalo zbog njegove riječi pa govorahu ženi: "Sada više ne vjerujemo zbog tvoga kazivanja; ta sami smo čuli i znamo: ovo je uistinu Spasitelj svijeta."

‘Ne zatvarajmo se u svoj svijet... Što osjećamo kada vidimo beskućnike kako prose na ulici?’

Opasno je zatvoriti se u svoj svijet i jedino se uzdati u sebe – upozorio je papa Franjo na jučerašnjoj misi u Do-mu svete Marte.

U svom se promišljanju nadahnuo odlomkom iz Evanđelja po Lu-ki, gdje Isus donosi prispodobu o bezimenom bogatašu i siromaš-nom Lazaru (usp. Lk 16,19-31). Naglasio je plodnost onih koji se uzdaju u Gospodina, a neplodnost onih koji se uzdaju u sebe i stvari kojima mogu upravljati. Kada čovjek živi u svom zatvore-nom svijetu, udišući zrak svojeg bogatstva, taštine i osjećaja si-gurnosti, kada vjeruje samo sebi, onda se – kazao je Papa – on gubi i više ne zna gdje su granice.

Upravo se to dogodilo bogatašu koji je provodio svoje vrijeme na zabavama te se uopće nije obazirao na siromašnog Lazara koji je bio pred njegovim vratima. Kada je prešao u onostranost, boga-taš moli Lazara za pomoć. Bogataš je znao tko je taj siromah, čak mu je znao i ime, ali ga nije bilo briga – rekao je Sveti Otac. Je li bogataš bio grešnik? Da, bio je, no iako Gospodin oprašta onima koji se pokaju, srce ovog čovjeka vodilo ga je jednosmjernom uli-com prema smrti. Postoji trenutak, točka kada grijeh postaje po-kvarenost. Taj čovjek nije bio samo grešnik, nego pokvarena oso-ba jer je bio svjestan [Lazarovih] jada, ali ga nije bilo briga – ka-zao je Papa.

Proklet onaj tko se uzda u sebe, jer nema ničeg podmuclijeg od otvrdnula srca. Kada smo na tom putu, naša će se srca teško moći iscijeliti. Papa je zatim prisutne pozvao da obave ispit savje-sti: „Što osjećamo u srcu kada vidimo beskućnike ili djecu kako prose na ulici?“, upitao je Sveti Otac te nastavio: „Kažemo li: ‘Ne, to su oni koji kradu’? Što osjećamo za siromašne ili beskućnike koji su čak dobro odjeveni, ali nemaju posao te ne mogu platiti stanarinu? Kažemo li da je to normalno? Gledamo li na beskućni-ke kao dio krajolika naših gradova, poput kipova, autobusnih po-staja ili poštanskih ureda?’“

Moramo biti oprezni – upozorio je papa Franjo – jer ako samo jedemo, pijemo te umirujemo svoje savjesti davanjem novčića i nastavljajući dalje, to nije pravi put. Umjesto toga, moramo shvatiti kada smo na toj skliskoj stazi od grijeha prema pokvarenosti. Moramo se pitati što osjećamo kada na vijestima vidimo da je bomba pala na bolnicu i da je pritom ubijeno mnogo djece. Pomolimo li se samo, nastavljajući potom istim putem kao prije? Je li to dirnulo naše srce ili smo poput bogataša kojeg nije dirnulo Lazarovo stanje, za kojeg su psi imali više suosjećanja negoli on? Ako je to slučaj, onda smo na tom putu od grijeha prema pokvarenosti – kazao je Sveti Otac.

Iz tog razloga – zaključio je papa Franjo – moramo od Gospodina zatražiti da istraži naša srca kako bismo vidjeli jesmo li na toj skliskoj stazi od grijeha prema pokvarenosti, s kojeg nema povratka. Grešnici se mogu pokajati i vratiti, ali za one koji su zatvorena i pokvarena srca to je vrlo teško. Molimo, stoga, Gospodina da nam pokaže kojim putem idemo – kazao je Papa.

Zahvala za predivne duhovne vježbe

Želio bih zahvaliti fra Ivi Paviću na predivnoj duhovnoj obnovi. Nadam se da će dalje gorjeti plamen Duha Svetoga u našoj Zajednici i da će biti mnogo plodova ove duhovne obnove. Dragi fra Ive, hvala Vam od srca!

Kroz ovaj tjedan posebno slavimo:

Pon. Sv. Josip - blagdan

Sub. Navještenje Gospodinovo — blagdan

Ned. 4. nedjelja korizme

Sveta Misa: Nedjeljom u 10:45 AM—nakon mise vjeronauk

Križni put: Petkom u 8:00 PM / slijedeće nedjelje prije sv. Mise

Hrvatska škola: Petkom u 6:30 PM

Most Precious Blood Parish — Hrvatska katolička misija bl. Ivana Merza

odgovara: don Vedran Kirinčić, svećenik Biskupije Krk i voditelj

Hrvatske katoličke misije bl. Ivana Merza u Astoriji, NY

www.ivanmerz.com e-mail: hkm@ivanmerz.com tel. +1 (718) 219 0780